

„Dospělí hrají děti, ale ne pro děti...“

Rozhovor

BŘETISLAV UHLÁŘ

Ostrava – Hra norského dramatika Jespera Halleho Lesík má zítra českou premiéru v ostravském Divadle Antonína Dvořáka. Podle jeho slov pojednává o dětech, ale nemají v ní hrát děti, není pro děti a nemá se hrát dětinsky, neboť bolest je bolest a radost je radost stejně u dětí jako u dospělých.

Příběh Lesíka rozvíjí detektivní zápletku, kdy se dospělé postavy snaží vrátit do svých vzpomínek z dětství, aby odhalily, co se tenkrát stalo s jejich „kamarádkou“. Přítomnost se mísí s minulostí zrovna tak, jako se do reality přimíchává snová imaginace. Ve snaze dopátrat se objektivní pravdy se začínají otvírat bolestivá témata jako domácí násilí či zanedbávání a zneužívání dětí...

Díky prestižnímu grantu z EHP fondů se režie ujala jedna z předních norských režisérek Victoria Meirik, která odpovídala na otázky novinářů na včerejší tiskové konferenci v Ostravě.

Proč jste se rozhodla režirovat tuto hru právě v Ostravě?

Zaujalo mě obecně téma hry Jespera Halleho a to je

K TÉMATU

Režisérka **VICTORIA MEIRIK** se narodila v roce 1970 v Oslu, ale žila i v Kuvajtu, Portugalsku, Francii a Nizozemsku. Režirovala řadu inscenací klasického i soubodého světového divadelního repertoáru. Je držitelkou ceny Hedda v kategorii Nejlepší režie v Norsku. Scéna inscenace Lesík je dílem předního norského scénografa Olava Myrtevda a česko-norský tým doplňují kostýmy Sylvy Zimuly Hanákové, světelný design Davida Baziky, videoprojekce Františka Pecháčka a Pavla Pírkaského a hudba Jakuba Kudláče.

Sondu do dětské duše žijící v dospělém podvědomí zprostředkují divákům herci – František Strnad, Robert Finta, David Janošek, Aneta Kernová, Lada Bélašková, Jiří Sedláček, František Večeřa, Lucie Končoková, Vít Hofman, Petra Lorencová, Izabela Firlová a Ivan Dejmál.

VICTORIA MEIRIK, norská režisérka, na včerejší tiskové konferenci v Ostravě, vpravo herec David Janošek. Foto: Deník/Pavel Sonnek

obecně zneužití moci. Pravda je, že jako cizinka některým českým přístupům možná nerozumím nebo mohu je zpochybňovat, ale zdejší herci jsou nesmírně kreativní a ve-

lice hrají při rozehrávání divadelních situací v prostoru.

A proč v Národním divadle moravskoslezském?

Zaujala mě jeho dramaturgie, v níž se střídá klasika s pozoruhodným současným repertoárem.

Jak na vás působí samotné město?

Musím říci, že si pobyt u vás opravdu užívám. Měla jsem tady i svého syna, s nímž jsme podnikli malé výlety do Hornického muzea v Landek Parku, ale také do oblasti Dolních Vítkovic a zoologické zahrady. Když jsme byli v Porubě, připomnělo mi to Oslu z dob, kdy u nás byla u moci socialistická vláda a chtěla

soustředit pracující v jedné z městských čtvrtí a postavit právě tam společné domovy, dětská hřiště, prostě soustředit je na jednom místě. Ostrava je velmi příjemné město a dobře se mi zde pracovalo.

Jaký je váš názor na případ Evy Michalákové a jejich synů?

Mám-li být upřímná, mnoho o této kauze nevím. Dříve se u nás o podobných věcech příliš nepsalo, některé později vyplavaly na povrch, takže nyní se více a přísněji tyto záležitosti sledují. Ale opravdu k tomu vám nic bližšího nemohu říci.